

Sygn. akt II Cz 737/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 31 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Henryk Haak

Sędziowie: SSO Wojciech Vogt

SSO Marian Raszewski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. K., K. K. (2), K. P.

przeciwko (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 21 czerwca 2016 r., sygn. akt I C 317/16

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Wojciech Vogt SSO Henryk Haak SSO Marian Raszewski

Dnia 3 listopada 2016 roku

Sygn. akt II Cz 737/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim oddalił powództwo M. K., K. K. (2), K. P. przeciwko (...) z siedzibą w W. o zapłatę (pkt I), zasądził od powódek na rzecz pozwanego kwoty po 333,33 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych (pkt II) oraz nie obciążył powódek kosztami postępowania w pozostałym zakresie (pkt III).

W uzasadnieniu powyższego rozstrzygnięcia, Sąd Rejonowy wskazał m.in., że orzekł o nieobciążaniu powódek kosztami postępowania w pozostałym zakresie na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze fakt, że powódki przegrały sprawę w wyniku ustalenia braku winy sprawcy ich szkody, co nastąpiło dopiero w toku niniejszego postępowania.

Zażalenie na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie III powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając je w części dotyczącej powódek M. K. i K. K. (2), wnosząc, o jego zmianę poprzez zasądzenie na rzecz

pozwanego od obu powódek dalszej kwoty po 2.405,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz zasądzenie od obu powódek na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm prawem przepisanych.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 102 k.p.c. poprzez jego niewłaściwą interpretację i uznanie, że w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki do nieobciążania powódek M. K. i K. K. (2) zwrotem kosztów procesu w całości; art. 98 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie.

W odpowiedzi na zażalenie powódki M. K. i K. K. (2) wniosły o jego oddalenie oraz nieobciążanie kosztami postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżący domaga się oparcia rozstrzygnięcia o kosztach procesu na uznaniu, że w sprawie nie zaszedł szczególnie uzasadniony wypadek, który winien skutkować nieobciążaniem powódek M. K. i K. K. (2) obowiązkiem zwrotu pozwanemu całości kosztów, pomimo przegrania sprawy (art. 102 k.p.c.).

Pod pojęciem „wypadków szczególnie uzasadnionych” należy zakwalifikować okoliczności związane z przebiegiem sprawy (np. wytoczenie sprawy w oparciu o utrwaloną interpretację przepisów, od której następnie odstąpiono, precedensowy charakter sprawy, nielojalne prowadzenie sprawy przez stronę przeciwną, charakter żądania poddanego pod rozstrzygnięcie sądu), ale również pozostające poza jego obszarem (np. stan majątkowy stron, ich sytuacja życiowa).

Całokształt okoliczności sprawy wskazuje, że nie jest słuszne stanowisko skarżącego, że w niniejszej sprawie nie zaszły podstawy do nieobciążania powódek M. K. i K. K. (2) kosztami zastępstwa procesowego pozwanego w wysokości po 2.400,00 zł oraz kosztami opłaty od pełnomocnictwa w wysokości po 5,60 zł.

Uzasadniając żądanie zastosowania przepisu art. 102 k.p.c., Sąd I instancji podniósł, że oprócz tego, że powódki znajdują się w trudnej sytuacji bytowej, przemawia za tym także okoliczność, że powódki miały subiektywne przekonanie o zasadności swojego roszczenia. Tego rodzaju przekonanie miałoby wynikać z faktu, że niniejsza sprawa dotyczy roszczenia

o zapłatę z tytułu zadośćuczynienia za śmierć J. K. - męża czy też ojca powódek, która nastąpiła w wyniku potrącenia przez nieznanego kierowcę nieustalonego pojazdu mechanicznego. Dopiero w wyniku przeprowadzenia w toku niniejszej sprawy dowodu

z opinii biegłego sądowego z dziedziny ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych, zostało ustalone, że do wypadku doprowadził J. K. naruszając zasady obowiązujące w ruchu drogowym, natomiast kierujący pojazdem nie naruszył żadnej z tych zasad, a zatem nie można przypisać jemu odpowiedzialności za spowodowanie śmierci J. K., a w konsekwencji uznać, że pozwany ponosi odpowiedzialność za skutki tego zdarzenia na podstawie art. 98 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 392).

Z powyższym stanowiskiem Sądu I instancji należy się w zupełności zgodzić.

W rozpatrywanej sprawie postępowanie karne zostało umorzone z powodu niewykrycia sprawcy zdarzenia, wobec czego kwestia ustalenia odpowiedzialności pozostawała w gestii Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę. Oznacza to, że wytaczając powództwo w niniejszej sprawie, powódki mogły mieć subiektywne przekonanie, co do jego zasadności, a nadto przekonanie to było na tym etapie uzasadnione.

Mając powyższe na uwadze, wespół z faktem, że sytuacja materialna powódek, skutkująca zwolnieniem od kosztów sądowych w połowie, pozostała do chwili obecnej niezmienną, należy uznać za trafne rozstrzygnięcie Sądu a quo o obciążeniu powódek obowiązkiem zwrotu pozwanemu jedynie części poniesionych przez niego kosztów procesu, tj. w zakresie uiszczonych przez niego zaliczki na wynagrodzenie biegłego sądowego,

a nieobciążaniu powódek kosztami zastępstwa procesowego pozwanego i kosztami opłaty od pełnomocnictwa.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.,
Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.

SSO Wojciech Vogt SSO Henryk Haak SSO Marian Raszewski